

“Comence a estar cansat d’Espanya”

Com naix la idea d’organitzar una roda de premsa com la que va celebrar el passat dia 7, amb tots els agents econòmics presents i amb un missatge tan contundent?

—La idea de fer aquest estudi [Prioridades de infraestructuras en la Comunidad Valenciana] sorgeix arran de la visita del secretari d’Estat d’Infraestructures, Rafael Català, a la Delegació del Govern. Allí li vam traslladar el greuge comparatiu que patim els valencians: no pot ser que l’Estat ens destine poc més del 6,19% de la inversió quan representem el 10,7% de la població. A partir d’aquella reunió, des de la CEV vam plantejar a la resta d’actors empresarials la possibilitat de redactar una mena de decàleg amb les necessitats d’inversions en infraestructures, una qüestió tan important com ho és la reforma del sistema de finançament.

Al remat, crec que quedarà com una roda de premsa històrica perquè hi van participar la patronal, les cambres i el lobby AVE. És la primera volta que hi ha un posicionament comú i tan contundent davant el Govern estatal. La roda de premsa fou una demostració d’allò que ens demanda la societat: deixar-nos d’individualismes i pensar en el bé de tots. En aquest sentit, els catalans són un bon exemple de com hauríem d’actuar, perquè més enllà de les seues diferències, tenen un posicionament comú a Madrid i això els permet plantejar reivindicacions i que la seua opinió siga tinguda en compte. Espere, a més, que aquest informe siga un punt d’inflexió per poder treballar sobre més documents i estratègies en el futur de forma conjunta.

—En la història recent hi ha hagut dues cimeres empresarials: l’una a Oriola, l’altra a Peníscola. En aquesta última, un dels organitzadors, Javier Quesada, ja plantejava el següent: “Mentre els empresaris valencians han sortejat la falta d’infraestructures, per exemple, a base d’enginy particular, els bascos o els catalans, organitzaven

PRATS I CAMPS

Salvador Navarro (València, 1963) és president de la Confederació Empresarial Valenciana (CEV) i un dels promotors de l’acte en què els empresaris valencians van plantar-li cara a Madrid. “L’Estat menysté l’aportació que fem els valencians”, afirma aquest empresari del sector del transport.

comissions per anar a protestar davant el ministeri o qui fera falta”. Li ha faltat visió estratègica a l’empresari valencià?

—L’empresari valencià ha tingut visió estratègica com a empresari particular, però no visió de conjunt. I això ha estat així perquè hem estat incapaços d’aglutinar-nos i deixar els personalismes a banda. Si d’alguna cosa estic satisfet de la roda de premsa de l’altre dia és que per primera volta s’ha visualitzat que hi ha una posició conjunta.

Els temps no estan com per organitzar una cimera com la d’Oriola o Peníscola,

però en tot cas, crec que l’efecte que hem aconseguit és més gran que no en aquelles. La nostra voluntat és la de mantenir aquesta unitat perquè hi ha una cosa evident: aquest no és un problema amb el govern actual del PP, aquest greuge ve de lluny. Si agafes les dades històriques, la mitjana d’inversió se situa en el 7,7%, una xifra del tot inexplicable.

—Us plantegeu fer algun acte més contundent? Els empresaris catalans, per exemple, van fer un gran acte l’any 2013 pel pacte fiscal.

—De moment, estem a l’espera que ens telefonen del Ministeri d’Hisenda

“Madrid ens està asfixiant”

per posar dia i hora a la reunió amb Montoro i el Ministeri de Foment. A mesura que es posicionen la resta d'actors, també ens posicionarem nosaltres. Però no descartem que calga fer més coses si volem aconseguir que la Comunitat Valenciana siga tinguda en compte.

I això també és una crítica general i a nosaltres mateixos. La invisibilitat dels valencians a Madrid és un problema que arrosseguem de fa temps, com demostren les xifres. I això ha estat així en part perquè ens vam creure que érem el que no érem en realitat. La Comunitat Valenciana té una renda per càpita per sota de la mitjana nacional i, en canvi, ací ha calat el discurs que érem els primers i els més bons. A Madrid, amb aquesta idea absurda del *Levante feliz*, no entenen com abans érem el número u i ara estem en la situació que estem. Durant molt de temps vam fer creure a Madrid i arreu d'Espanya que érem el que en realitat no érem i ara resulta molt difícil fer pedagogia i fer-los entendre que ací tenim un greu problema d'infrafinançament.

—**Els empresaris van ser poc hàbils a l'hora de detectar el problema de l'infrafinançament? Es van deixar dur pel discurs del *Levante feliz*?**

—El més còmode va ser deixar-se dur per aquest discurs, sobretot perquè aleshores les patronals teníem molta dependència dels diners públics. Ens vam deixar dur i ens vam equivocar, a pesar que sabíem que aquell creixement era efímer.

La nostra opció, a partir d'ara, és no dependre de les institucions, perquè això ens permetrà guanyar independència. La formació no ha de ser una de les missions principals d'aquesta organització. Així doncs, els ingressos d'aquesta casa han de procedir de les associacions i federacions que en formen part i les empreses que vulguen incorporar-s'hi directament. Històricament aquesta casa ha tingut un 98% de pes públic, aquest any acabarem amb un 75% i el meu objectiu seria deixar una proporció de 40% públic i 60%

privat. Si no depenem dels diners públics, guanyarem independència com a agent social.

—**Fa la sensació que amb l'acte del passat dilluns els empresaris han volgut transmetre a l'opinió pública que tenen discurs al marge de la Generalitat. En el passat va mancar independència a l'hora de traçar un discurs propi?**

—Possiblement no va faltar independència però va sobrar comoditat. Aquesta comoditat, però, l'anem abandonant a poc a poc, com s'ha demostrat en el cas de l'ampliació del Palau de Congressos, a la qual ens vam oposar.

—**Tornant a l'acte de dilluns, vau informar abans la Generalitat que tindria lloc?**

—No, era un acte empresarial i consideràvem que no calia. Fou un acte en què els empresaris ens vam unir i vam reclamar al Govern de la nació. Vam considerar que no era un acte polític i

“A Madrid, els valencians hi pintem ben poc”

que la Generalitat s'havia d'assabentar pels mitjans habituals.

—**Alguns mitjans han parlat de “motí empresarial”. Ho fou?**

—No, nosaltres tenim el nostre propi full de ruta i el seguirem. La roda de premsa es va organitzar perquè els Pressupostos es tancaven i calia deixar constància de la nostra posició. Fins ara les reivindicacions empresarials des de la Comunitat Valenciana a Madrid havien arribat de manera dispersa, ara els uns, ara els altres. Aquest document de posada en comú pot fer visible a Madrid que hi ha un posicionament conjunt i això hauria de donar-nos força.

Els valencians som un poble tranquil, val bona gent. Jo, com a ciutadà

“En l'etapa de Camps va faltar seriositat i rigor en la gestió”

PRATS I CAMPS

i empresari valencià, tinc lleialtat institucional al Consell però, amb tots els respectes, començo a cansar-me d'Espanya. Nosaltres aportem a l'Estat, però ell no ens considera igual que a la resta d'espanyols, tal com demostren les xifres. Per què els valencians hem de ser menys que qualsevol ciutadà espanyol? El mal finançament afecta els serveis bàsics que es presten als ciutadans, però també als empresaris.

—**Els catalans parlen d'espòli fiscal. Els valencians podem gastar també aquesta paraula per definir la nostra situació?**

—El que està clar és que ací hi ha unes comunitats autònomes que aportem més que no rebem. Fa poc va eixir el president d'Extremadura dient que a cada pensionista li anava a donar 200 euros. Aquestes són el tipus de coses que ens irriuen als qui fem aportacions netes a la caixa comuna i, a sobre, tenim una renda per càpita inferior a la mitjana.

—**En una entrevista a aquest setmanari, José Vicente González, president**

de la Cierval, va dir que estava fart d'ofrenar noves glòries a Espanya. Salvador Navarro també ho està?

—Ahir vaig estar amb Enrique de Miguel, rector de la Real Academia Española de la Lengua i vam estar comentant que hauríem de començar a estudiar la possibilitat de canviar l'himne de la Comunitat i passar de dir "Per ofrenar noves glòries a Espanya" a dir "per demanar el que ens toca a Espanya". Alguna cosa hauríem de pensar.

A mi l'himne m'agrada, però aquesta frase no és gens encertada.

—Diríeu que Madrid ens asfixia, als valencians?

—Madrid ens està asfixiant. Aquest és un problema que arrosseguem de fa

temps, en part perquè els valencians no hem sabut posar el tema damunt la taula i fer-nos valer a Madrid. Els valencians som prou més importants del que ens consideren a Madrid. Crec que l'Estat espanyol menysté l'aportació que fem els valencians. Qualsevol inversió de l'Estat que es fa ací representa taxes de retorn de dos dígitos. Ací hi ha una base empresarial, empenedora, dinamisme econòmic, turisme, exportació... i això s'ha de valoritzar.

—En l'acte de dilluns va dir que "hem de deixar de ser bons xiquets". En què s'hauria de traduir això?

—Crec que durant alguns anys hem fet massa seguidisme de l'administració. L'administració ha d'anar per un

costat i nosaltres per un altre. I en ocasions anirem en paral·lel però en altres ocasions ens creuarem.

El que no pot ser és que quan ací ve algun membre de l'administració central vulga fer veure que les ajudes que ens donen són ajudes a fons perdut, quan en realitat es tracta de préstecs. Em molesta molt des del punt de vista institucional que els responsables polítics de Madrid ens miren per damunt del muscle, a nosaltres i al Consell. Jo no permet que institucionalment al nostre Consell se'l menysprei, com s'ha vist en alguna ocasió.

—Es menysté al Consell en la negociació de la reforma del sistema de finançament?

—No és exactament menysteniment. Siga com siga, quan a finals de mes es publiquen les balances fiscals sabrem en quina posició estem cadascú de nosaltres.

Jo sempre trasllade el meu suport total al conseller d'Hisenda, perquè entenc que és una persona que ha aportat seriositat i rigor de cara a Madrid, dos atributs que ens feien molta falta. Independentment dels excessos i els problemes que hem tingut en el passat, en aquests moments tenim uns comptes sanejats, a pesar de la investigació de la Unió Europea.

—Us sembla casual que la mateixa setmana que vostès ixen en tromba contra Madrid, es faça pública la investigació de Brussel·les?

—No, crec que és un puntell del Ministeri d'Hisenda a la nostra comunitat i al Consell. No em sembla gens casual que just ara s'haja fet pública la investigació. Crec que s'ha exagerat perquè amb el Pla de Pagaments a Proveïdors es van oficialitzar les factures i ara tot està en regla. Ací cal analitzar cadascuna de les etapes de gestió i en l'etapa de Fabra i Moragues hi ha hagut més seriositat i rigor.

—Va faltar seriositat i rigor en l'etapa de Camps al capdavant de la Generalitat?

—Sí, rotundament sí. A les proves em remet, tampoc no crec que calga desenvolupar molt més l'argument. Tots els excessos que hem tingut –i també en això nosaltres tenim alguna responsabilitat– els estem pagant. En

“Els empresaris vam fer massa seguidisme del discurs de l'administració. Ens vam deixar dur pel discurs del 'Levante feliz'”

un punt, açò semblava *Àlicia al país de les meravelles*.

—Ací es parlava del nou segle d'or dels valencians...

—Doncs això.

—El problema, doncs, no és només d'infrafinançament?

—Per descomptat. Hi ha un problema d'infrafinançament, però també és cert que vam gastar més del que realment teníem. I aquest no és un problema exclusivament nostre, perquè també els ha passat als ciutadans, als empresaris i a totes les administracions públiques. El nostre problema és que l'atenció s'ha focalitzat en nosaltres i fa la sensació que som els més corruptes, els pitjors gestors i els que més hem balafiat en inversions.

—Fabra reclamarà a Rajoy que es condonen els interessos que es deriven del rescat. És aquesta condonació suficient, al vostre parer?

—Necessitem actuacions de tot tipus. Aquesta pot ser una primera mesura, però en necessitem més.

—Quines més?

—Si tenim un dèficit de finançament de 1.000 milions d'euros l'any, cal que demanem el que ens correspon. I això no es pot solucionar només per la via dels préstecs del Fons de Liquiditat Autònoma, perquè els préstecs cal retornar-los. Necessitem negociar els terminis i abordar la qüestió del deute històric.

—Cal reclamar el deute històric?

—Sí, cal que en aquest àmbit el Consell prenga la iniciativa. Entre batallar en la trinxera o batallar en camp obert, jo preferesc batallar en camp obert.

—El problema és que el Consell va reclamar que es canviara el model de finançament l'any 2014 i no es va fer; es va reclamar per a 2015 amb caràcter retroactiu i no es farà; s'ha reclamat un fons de compensació i no sembla que es pense concedir... La sensació és que les reclamacions de Fabra a Madrid cauen en sac foradat.

—La pressió a Madrid l'hem de treballar també des de la part empresarial. A Madrid, els valencians –i ací incloent els empresaris–, hi pintem ben poc.

Un president per la cooperació

Salvador Navarro va anunciar la setmana passada que es presentarà a la reelecció per revalidar un càrrec que ocupa des de 2011. Va arribar a la presidència de la CEV apadrinat pel seu predecessor, José Vicente González –ara president de l'autònoma Cierval–. En aquests quatre anys ha hagut de gestionar un expedient de regulació d'ocupació dins la patronal i els problemes pels impagaments de la Generalitat. Casat i pare d'una filla, és director de CBL Logística, dedicada al sector dels transports. Els empresaris, diu, “hem de superar l'individualisme i cooperar entre nosaltres. La societat ens ho reclama”.

Així com altres comunitats han aconseguit fer *lobby*, nosaltres no i quan els empresaris hi hem anat, ha sigut per fer negocis privats. Fins ara, no hem sabut fer ni pàtria ni equip.

Així doncs, és un àmbit en el qual hem de començar a treballar fermament. Ara fa un mes vaig tenir un sopar amb diputats del grup popular per fer-los arribar les nostres inquietuds. El que no pot ser és que fem un discurs ací i un altre a Madrid. Hem de fer soroll a Madrid perquè si el fem només ací no servirà de res.

—Dieu que vau tenir una reunió amb els diputats valencians a Madrid. Quina credibilitat us mereix un partit polític que a València reclama la urgència de la reforma del sistema de finançament i a Madrid veta fins en quatre ocasions que s'aborde una reforma de l'Estatut que blindi les inversions al País Valencià?

—Aquesta postura ja l'hem criticada en diverses ocasions des d'aquesta

casa. Jo entenc que els diputats hagen de mantenir una certa disciplina de vot, però els diputats del Congrés no s'han d'oblidar que si estan allí és perquè els han votat els electors valencians. M'agradaria que en qüestions com aquestes els diputats valencians, independentment del seu color polític, votaren de manera conjunta a favor de la Comunitat Valenciana. No s'ha d'oblidar que estem a un any d'eleccions i els diputats hauran de retre comptes.

—Les enquestes pronostiquen que el Partit Popular perdre la majoria absoluta. Fabra ja ha advertit del “perill” d'un “tripartit d'esquerres i pro-catalanista”. Us fa por el relleu al capdavant de la Generalitat?

—Nosaltres som lleials a la institució, independentment de qui governe, perquè la nostra defensa dels interessos valencians ha d'estar per sobre de qüestions polítiques. A mi no em fan por els relleus però sí la inseguretat jurídica. No entenc, per exemple, que el PSPV diga que eliminarà els concerts amb empreses de sanitat privada, sense esperar-se al venciment del contracte. I tampoc no entenc que el Govern del PP elimine les deduccions per la contractació de majors de 45 anys amb efecte retroactiu.

—Diríeu que en aquests 20 anys s'ha gestionat bé la cosa pública?

—En aquests 20 anys s'ha de reconèixer que la Comunitat ha fet un gir espectacular, però les inversions que s'han realitzat s'han fet a costa dels valencians. En canvi, en altres llocs, les grans inversions les ha pagades l'Estat.

—El resultat és una comunitat empobrida i amb greus problemes financers. Hi ha qui, arribats a aquest punt, és partidari que el País Valencià siga intervingut. Com veieu els empresaris aquesta possibilitat?

—No ho veig possible. Tindria sentit que ens intervingueren si la gestió pública estiguera fora de control. Però aquest no és el cas en la Comunitat Valenciana. Ací tenim perfectament diagnosticat quin és el problema. Ara, el que falta és que Madrid ho entenga i ens aporte l'ajuda que ens correspon.

Violeta Tena

“La investigació de Brussel·les és un puntelló de Madrid al Consell”